

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
10000 ZAGREB

NA BROJ: St-318/2023

PREDLAGATELJ: HPB d.d., OIB 87939104217, Jurišićeva ulica 4, Zagreb

DUŽNIK: META SOLUTION d.o.o. za usluge, OIB: 83151931623, Ulica Franje Milićevića 45, Zagreb

ŽALITELJ: JOZO ŠARIĆ, OIB: 57218577979, Zagreb, Novoselečki put 89C, osoba ovlaštena za zastupanje Dužnika po zakonu do dana nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka, kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Ećimović & Kaleb d.o.o., Roberta Frangeša - Mihanovića 9, Zagreb

VPS: 2.040.829,23EUR

Ž A L B A N A R J E Š E N J E

UVOD

1. Naslovni sud je dana 3. veljače 2025. donio rješenje poslovni broj St-318/2023-91 kojim se otvara stečajni postupak nad Dužnikom (dalje u tekstu: Rješenje) te na Rješenje Žalitelj, kao osoba ovlaštena za zastupanje Dužnika po zakonu do dana nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka, izjavljuje žalbu iz svih žalbenih razloga.
2. Predlagatelj tijekom postupka navodi da prema Dužniku ima dospjelo nepodmireno potraživanje od sveukupno 2.040.829,23 EUR (dalje u tekstu: Tražbina).
3. Dužnik je tijekom postupka isticao da je isključivi Predlagateljov cilj pokretanja ovog postupka prestanak postojanja Dužnika, jer se između Dužnika i Predlagatelja vodi više sudskih postupaka koje Predlagatelj želi okončati provođenjem ovog postupka.
4. Da je tome tako, jasno je i iz samog prijedloga Predlagatelja u kojem navodi da Dužnik nema nikakve imovine – iz čega proizlazi da Predlagatelj ne pokreće ovaj postupak radi ostvarenja cilja stečajnog postupka predviđenog u čl. 2. st. 2. SZ-a.
5. Naslovni je sud udovoljavajući takvom prijedlogu Predlagatelja počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka, povrede čl. 29. Ustava RH te čl. 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (dalje u tekstu: Konvencija), pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje te pogrešno primijenio materijalno pravo, slijedom čega je Rješenje nezakonito i nepravilno.

AKTIVNA LEGITIMACIJA PREDLAGATELJA

6. Predlagatelj navodi da ima Tražbinu prema Protustranci po dvije osnove, i to:
 - a. po osnovi Ugovora o kreditu br. 500894 i Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koje su upisane u zemljišnim knjigama, broj ovjere OV-18524/2007 te
 - b. pravomoćne i ovršne presude Trgovačkog suda u Zagrebu od 23.01.2020.g., posl. br. P-909/15.
7. U odnosu na dio navodne Tražbine po osnovi pravomoćne i ovršne presude Trgovačkog suda u Zagrebu od 23.01.2020.g., posl. br. P-909/15, Dužnik je podneskom od 28.4.2023. ukazao sudu da je navedena **presuda u dijelu u kojem se odnosila na Dužnika ukinuta odlukom VTS-a poslovni broj PŽ-1607/2020-6**, a što je potvrđeno i izvješćem privremene stečajne upraviteljice od 26.6.2023.
8. O navedenoj činjenici naslovni sud u pobijanom Rješenju ne daje nikakve razloge.
9. Također, u odnosu na dio Tražbine po osnovi Ugovora o kreditu br. 500894 i Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koje su upisane u zemljišnim knjigama, broj ovjere OV-

Odvjetničko društvo Ećimović & Kaleb
društvo s ograničenom odgovornošću
Sky Office, Roberta F. Mihanovića 9,
Zagreb, Hrvatska / Croatia
T: 01/5535 030 | F: 01/5535 031

ČLANOVI UPRAVE: Josip Ećimović i Ivan
Kaleb · OIB: 92750937386 · REGISTARSKI
SUD: Trgovački sud u Zagrebu
MBS: 080833220 · TEMELJNI KAPITAL:
HRK 350.000,00 uplaćen u cijelosti.

ŽIRO RAČUN: 2407000-1100493321
OTP banka d.d.
Ulica Domovinskog rata 61, 21 000 Split
SWIFT: OTPVHR2X
IBAN: HR5724070001100493321

18524/2007 privremena stečajna upraviteljica u izvješću navodi da se o obvezi po jamstvu vodi spor, Trgovački sud u Zagrebu, poslovni broj: P 921/2015 (sada: P-1178/23) u kojem nije donesena prvostupanjska presuda, dakle ne radi se o bilo kakvom isplaćenom iznosu od strane Predlagatelju prema Dužniku, već o **spornom jamstvu o kojem se vodi sudski postupak**.

10. Niti o navedenom utvrđenju privremene stečajne upraviteljice naslovni sud ne daje razloge, kao niti o dopuni nalaza i mišljenja stalne sudske vještakinje od 2.7.2024. u kojem ista daje sljedeće mišljenje: „Na temelju vještaku gore navedene dokumentacije, **vještak ne može utvrditi u kojem iznosu i da li uopće postoji obveza dužnika koja proizlazi iz Ugovora o kreditu br. 500894 od 27. studenog 2007. i pripadajućih aneksa te Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koje su upisane u zemljišne knjige od 27. studenog 2007. godine.**“
11. Naslovni sud je u odnosu na aktivnu legitimaciju raspolagao sa dva stručna mišljenja, koja suglasno utvrđuju da Tražbina ne postoji/ne može se utvrditi (u obje njene osnove), tj. da Predlagatelj nema aktivnu legitimaciju, no usprkos tome niti jednom jedinom rečenicom ne daje nikakvo obrazloženje niti razloge u odnosu na navedena stručna mišljenja.
12. Ignorirajući u potpunosti izvješće privremene stečajne upraviteljice od 26.6.2023. i dopunu nalaza i mišljenja stalne sudske vještakinje od 2.7.2024., sud čini bitne povrede parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 6. i 11. ZPP-a, propušta točno utvrditi činjenično stanje te zbog toga i pogrešno primjenjuje materijalno pravo. Pored toga, obzirom da takve dokaze ne cijeni uopće, niti daje bilo kakvo obrazloženje niti stav o utvrđenjima iz tih dokaza, sud postupka apsolutno arbitrarno te čini povrede čl. 29. Ustava RH te čl. 6. Konvencije.
13. U tom je kontekstu obrazloženje suda iz točke 22.5 Rješenja, kojim nastavlja ignoriranje dokaza o nepostojanju Tražbine, svedeno na činjenicu da postupci P-1388/22 i P-1178/23 (ranije P-921/15) još uvijek traju (kao da Dužnik želi da mu postupak koji je pokrenuo 2015. traje u 2025.). Iz nekog razloga naslovnom sudu dokazi – stručna mišljenja, čiju je izradu sam sud odredio, ne znače ništa, a niti smatra da u odnosu na njihov sadržaj treba dati bilo kakve razloge.
14. Tu je bitno ukazati da naslovni sud osim utvrđenja da postupci P-1388/22 i P-1178/23 (ranije P-921/15) još uvijek traju, iz tih predmeta nije utvrdio ništa što bi mu (ako je već odlučio ignorirati stručna mišljenja čiju je izradu sam odredio) omogućilo da utvrdi postojanje Tražbine, iako Vrhovni sud u odluci Revt 140/12-2 navodi: „U svrhu formiranja svog uvjerenja o tome je li vjerovnik učinio „vjerojatnim“ postojanje tražbine stečajni sudac nije ograničen u izvođenju dokaza. Nema zapreke da u tu svrhu pregleda isprave ili izvedene dokaze u parničnom predmetu.“
15. Također, ukazuje se da je navod naslovnog suda iz točke 7. obrazloženja Rješenja: „Pritom se napominje da pravni standard vjerojatnosti podrazumijeva i iznimno dopušta da je za donošenje nekih meritornih odluka dostatan niži stupanj uvjerenosti suda u postojanje činjenica na kojima temelji takve odluke. U tom slučaju vjerojatnost podrazumijeva takvo uvjerenje koje ima više argumenata u prilog postojanju neke činjenice od onih koji govore protiv njezinog postojanja, a pri čemu se tražena pretpostavka vjerojatnosti prosuđuje prema slobodnoj ocjeni suda imajući u vidu ostale okolnosti slučaja.“, kontradiktoran onom što sam čini, jer iz stavova stalne sudske vještakinje te privremene stečajne upraviteljice, kao dvije neovisne stručne osobe, nesporno proizlazi da se navodna tražbina Predlagatelja prema Dužniku ne može smatrati vjerojatnom – pa se postavlja pitanje kako je unatoč tome sud stekao uvjerenje da postoji više argumenata u prilog postojanju Tražbine, a svakako nije obrazložio temelje takvog (pogrešnog) uvjerenja.
16. Pored toga, Dužnik naglašava da je odlukama U-III/2057/2015, U-III/1143/2012, U-III-4963/2008, Revt 140/12-2 (koje su dostavljene u sudski spis podneskom od 28. 4.2023.) utvrđeno da se postojanje aktivne legitimacije i stečajnih razloga do faze otvaranja prethodnog postupka procjenjuje do razine vjerojatnosti, no nakon što se pokrene prethodni postupak da bi se odlučilo o samom otvaranju stečaja **tvrdnje se moraju dokazati do izvjesnosti** pa je razvidno da stav koji naslovni sud izlaže u točki 7. obrazloženja Rješenja odstupa od stava Ustavnom suda

Republike Hrvatske po tom pitanju, što samo po sebi Rješenje čini nepravilnim i nezakonitim, obzirom da sud, unatoč uvidu u spis, nije poduzeo ništa (npr. da pregleda isprave ili izvedene dokaze) da učini postojanje Tražbine vjerojatnim, a kamoli izvjesnim.

STEČAJNI RAZLOZI

17. Izvješćem privremene stečajne upraviteljice od 26.6.2023. **utvrđeno je da kod Dužnika nema stečajnih razloga, odnosno nije utvrđeno da je Dužnik nesposoban za plaćanje ili prezadužen.** U odnosu na navedeno naslovni sud ne daje nikakve razloge.
18. Stalna sudska vještakinja je u dopuni mišljenja od 10.9.2024. odnosu na stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje navela da Dužnik ne posjeduje žiro račun, **nema dospjelih obveza prema dobavljačima, s osnove javnih davanja i sl.** pa s te osnove **ne postoji obveza plaćanja**, što je na ročištu 20. siječnja 2025. dopunila s navodom da bi stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje postojao u uvjetima kada bi netko treći ispostavio dužniku račun. Dakle, Dužnik u trenutku izrade dopune mišljenja nije nesposoban za plaćanje, a **možda bi bio** ako se stanje na neki način promjeni.
19. Stalna sudska vještakinja je u dopuni mišljenja od 10.9.2024. navela da **ne postoji stečajni razlog prezaduženosti**, te je na ročištu 20.1.2025. to dopunila na način da bi postojala ako iznos od 1.037.756,30 EUR nije potraživanje Dužnika, tj. da se za taj iznos u tom slučaju treba umanjiti imovina Dužnika. Dužnik na ročištu 20.01.2025., kao i tijekom cijelog postupka, nije činio spornim da taj iznos (više) nije potraživanje Dužnika, no ukazao je na činjenicu da se vodi u poslovnim knjigama Dužnika jer se i dalje vodi spor pred naslovnim sudom o toj tražbini, kao i da upravo zbog tog spora na strani obveza postoji ista takva stavka, što znači da se, ukoliko se na aktivnoj strani oduzima navedeni iznos iz vrijednosti imovine, tako se i na pasivnoj strani iznos oduzima iz vrijednosti obveza. Stoga je Dužnik prigovorio stavu da se isti iznos oduzima na strani aktive, a ne i na strani pasive.
20. Istog stava kao i Dužnik je i privremena stečajna upraviteljica, što je jasno opisano na **str. 3. njenog izvješća od 26.6.2023.**, a na što je Dužnik ukazao sudu na ročištu 20.1.2025.
21. Unatoč tome, naslovni sud niti jednom rečenicom ne daje svoj osvrt na takav navod Dužnika, koji je potkrijepljen stručnim mišljenjem - izvješćem privremene stečajne upraviteljice od 26.6.2023.
22. Svime navedenim sud čini bitne povrede parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 6. i 11. ZPP-a, propušta točno utvrditi činjenično stanje te zbog toga i pogrešno primjenjuje materijalno pravo. Pored toga, obzirom da takve dokaze/navode ne cijeni uopće, niti daje bilo kakvo obrazloženje niti stav o tim dokazima/navodima, sud postupka arbitrarno, onemogućuje Dužniku da raspravlja i pristupi sudu, tj. čini povrede čl. 29. Ustava RH te čl. 6. Konvencije.
23. O Tražbini Predlagatelja, kao elementu procjene prezaduženosti (**koju pri procjeni postojanja prezaduženosti ne uzimaju u obzir niti stalna sudska vještakinja niti privremena stečajna upraviteljica!**), sve je rečeno u prethodnom dijelu ove žalbe, pa Dužnik radi izbjegavanja ponavljanja upućuje na isti.

ZAKLJUČNO

24. Predlaže se drugostupanjskom sudu da prihvati ovu žalbu iz razloga navedenih u istoj te onih na koje pazi po službenoj dužnosti te preinači Rješenje na način da odbije Prijedlog kao neosnovan, te da naloži Predlagatelju da isplati Dužniku i Žalitelju, kao solidarnim vjerovnicima, troškove postupka kako su zatraženi podneskom od 18.1.2025., kao i da naloži Predlagatelju da isplati Žalitelju troškove kako su zatraženi ovom žalbom, i to sastav žalbe po Tbr. 14.3. OT-a u iznosu od 21.427,50EUR uvećano za iznos PDV-a od 5.356,88EUR, te sudske pristojbe po Tbr. 23.3. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi u iznosu od 132,72EUR, sveukupno 26.917,10EUR.

U Zagrebu dana 18.2.2025.

Žalitelj p.p.